

[Hauch.]

fortjeneste, der svarede til den dygtighed, de var mere udrustet med end andre forretningsmænd. Deri er jeg ganske enig med det ærede medlem, naturligvis. Men det er jo ikke det, der er tale om i denne forbindelse. Her er tale om alt, hvad der har tilknytning til de tosidede handelsaftaler og statsindkøbsmonopolerne i de andre lande, og når jeg nu erklærer mig enig med det ærede medlem på det punkt, håber jeg også, det ærede medlem vil erklære sig enig med mig, når jeg nu fremdrager et eksempel, et meget nærliggende eksempel.

Lad os sige, at forholdene tegner sig sådan for os, at vi til et eller flere lande kan sælge smør til 8 kr. pr. kg, hvorimod vi andre steder ikke får mere end 6 kr. eller måske endda mindre end 6 kr. Ville det så være rimeligt at indrette sig på, at en enkeltmand skulle skære den forskel, der er i prisen på de 6 og de 8 kr., som en privat fordel for ham? Det kan jeg ikke finde, og det rummer jo også en fare, som jeg vil henlede det ærede medlems opmærksomhed på. Dersom en sådan mand får mulighed for at sælge smør til et land, hvor der kan opnås en pris af 8 kr., medens den normale pris til en hel række lande ligger under 6 kr., ville han have en mulighed for — den fristelse vil der være, og den er endda så stor, at det ville være urimeligt at forlange, at han ikke skulle falde for den —, når han kan købe smør herhjemme til 6 kr., at skaffe sig en meget fin avance ved at sælge for 7 kr. eller for 6 kr. 50 øre. Kan det ærede medlem ikke indse, at sådan noget kan man ikke have? Det kan landbruget ikke have, men det kan samfundet i hvert fald heller ikke have. Dersom vi har en mulighed for at få 8 kr. for smørret pr. kg i en tid, da vi i så høj grad som nu mangler valuta, vil det naturligvis være ganske upassende at åbne mulighed for en konkurrence mellem den pris, vi kan få, og den pris, der er gennemsnitsprisen, som han kan købe smør til.

Indenfor det ærede konservative folkeparti tror jeg, at man skulle tage et kursus i alle de forhold, der her er tale om. Jeg skønnede af de udtalelser, der faldt i det høje folketing i dag, at der er nogle, der i høj grad trænger til at gennemgå et sådant kursus. Jeg skal være villig til at skaffe dem de fornødne lærerkræfter, dersom der skulle mangle nogen.

Nu var det ærede medlem hr. Korsgaard så venlig at sige til den højtærede landbrugsminister, at han håbede da i hvert fald, at han ville afskaffe hesteeksportudvalget. Må

jeg spørge det ærede medlem: Hvad hentyder det ærede medlem til? Kan det ærede medlem her eller andetsteds fremlægge beviser for, at der kunne have været foretaget handler, som ikke er blevet foretaget? Når det ærede medlem bruger sådanne udtryk om hesteeksportudvalget, virker det uvilkårligt sådan, at man siger: nå, er det galt med hesteeksportudvalget. Derfor spørger jeg det ærede medlem: Må vi få at vide, hvad det er, der er galt? Det ærede medlem kan jo henvende sig til formanden for hesteeksportudvalget, han sidder i det andet høje ting, og skulle han ikke derigennem kunne opnå at komme af med alle de heste, han selv eller ved en mellemmand er i stand til at sælge til udlandet, men som ikke bliver solgt, kan han henvende sig til mig, så skal jeg skaffe ham alle de heste, han er i stand til at afsætte. Det forundrer mig, at det ærede medlem vil fremsætte en sådan betragtning, da han ikke kan være uvidende om, at den kommer til at ramme de folk, der sidder i hesteeksportudvalget, og på en ganske uretfærdig måde. Jeg synes, det ærede medlem skulle afholde sig fra at anvende sådanne udtryk.

Korsgaard: Jeg forstår så udmærket, at den højtærede landbrugsminister ikke vil ophæve hesteeksportudvalget uden at forhandle med dette udvalg om det. Men jeg håber også, at der i denne udtalelse ligger om ikke just en tilsigelse, så dog noget i retning af det, om, at den højtærede landbrugsminister vil prøve at tale med hesteeksportudvalget for at få at vide, hvor mange heste der er solgt. Det er mit indtryk, at der i den sidste tid har været meget ringe afsætning for heste. Det er mit indtryk, at enhver fuldtandet hest, vi føder over i denne vinter, koster et ikke ringe beløb i penge og et ikke ringe kvantum i foder. Det er mit indtryk, at hvis vi kunne komme af med nogle heste nu i efteråret, selvom prisen skulle blive lidt lavere, ville det være en fordel for landbruget og dermed for det danske samfund. Derfor beder jeg den højtærede landbrugsminister om at tale med hesteeksportudvalget om muligheden for at lade private folk få lov til at prøve, om det er muligt for dem at få solgt nogle heste.

Til det ærede medlem hr. Hauch vil jeg gerne sige — jeg mener i og for sig, at jeg sagde det i mit første indlæg —, at så længe der er tale om statshandler, så længe der er tale om tosidede handelsaftaler, er det selvfølgelig ikke min mening, at private eksportører skal have lov at sælge smør til 8 kr. og sammenslutningen til 6 kr., de må selv-